

1751 βλοναρίου 45

πα — κυρδοανηήλ
πα

α^ο ἔπληκσε τὸν πνευματικὸν ὁ κικχάγηκε ὁ μουκτρὰ μπαουόμπαςις καὶ τὸν ἀέτξερεμέτησε καὶ τοῦ ἐπῆρε γρόσια 60 ἥτι ἐξῆντα ὀπουκνάθεμάτον· καὶ αὐτὸν ἔδωκε σὶὰ σίδερα ὀπουκνάθεμάτον αὐτὸν, γηκτο παπαδανηήλ ἐτξερεμέτησε τὰ μοναστήρια ὅπου ανέκαμε καλὸ καὶ ἐκίνοσ καλὸ νὰ ἔχη ἡδ ἐμὴ καὶ ἐπορπάτηγε καὶ σε κακαῖς στράταις νὰ ἔχη νὰ κρένετα μὲ τὸν ποῦδα ποπος ἔκαμε· καὶ σκόρπισε τὸ πρᾶμα τῆς ἐκκλησίας καὶ ὅπως χρηστιανὸς τὰ ἀναγιγνόνῃ τὰ γράμματα νὰ ἀναθαματίζῃ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους·.

Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι καὶ τινε ἄλλα ἱκανῶς παλαιὰ βιβλία ἐν οἷς καὶ Πηδάλιον χειρόγραφον τοῦ 1723, νεώτερον τοῦ ἀνω μνημονευθέντος Συντάγματος, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ συλλογὴ νόμων τῆς Ἐκκλησίας κατὰ κεφάλαια, εἰς γλώτταν ὁμῶς ἀθλίαν, γλώτταν φέρουσιν ὅλον τὸν χαρακτηρηστικὸν τῶν χρόνων ἐν οἷς ἐγράφη.

Ἐν Δίβρη σώζεται ἔτι παρὰ τινι πινάκιον χαλκοῦν μικροῦ βήθους φέρον ἐπὶ τῶν χειλέων ἐγκεχαρκαγμένην ἐπιγραφὴν λατινικὴν λίαν δυσανήγνωστον, τὸ ὄνομα ἔτι τοῦ κτήτορος ἐνδιχλαμβάνουσιν μετὰ τοῦ ἔτους ἐξ οὗ προέρχεται τοῦ 1208. Ἔχει δ' ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἣν παρατίθημι ἐν τῷ ὅκῳ ὡς ἔχει μὴ δυνήθεις νὰ ἀνγκνῶσω αὐτήν, πανομοιότυπῳ ᾧδε :

Α Ο Υ Ε Ν Η Ν Ζ Κ Ι Υ Π Γ Π Θ Η Λ 1208

Καταδκίνων ἐκ τῶν ὑψωμάτων τῆς Δίβρης καὶ διερχόμενος διὰ τοῦ τερπνοτάτου χωρίου Κούμανη, ἐπισκέφθην τὴν εἰς ὀλίγης ὥρας ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν ὠραίαν θέσιν τοῦ Κούτη, ἐφ' ἧς τῇδε καθεῖσε φαίνονται συνοικισμοὶ ἱγνης. Ἐκ φάραγγος συνδένδρου παρὰ τὸ Κούμανη ἀνυψοῦται λόφος μέγας, περιεχαρκαγμένος, ὡς εἰπεῖν, πανταχόθεν ὑπὸ τῆς ὑπὸ πιτύων κεκοσμημένης χαρᾶδρας· ὁ λόφος αὗτος φέρει ἐκίπεδον καθ' ὅλου ἐν οὗ σμικρὰ ἐκτάσει τὴν ἀνω ἐπιφάνειαν, ἐπίτιδες αὐτῷ ἐξομαλισθεῖσαν, βοήθουτῃ ἐνκαίται, κατὰ πολὺ καὶ τῆς φύσεως τοῦ τόπου, πρὸς ἀποτελέσειν ἐδάφους καταλλήλου πρὸς οἰκήσιν. Ἀγνωστον ὁμῶς ὑπὸ τίνων ᾠκήθη τὸ μέρος καὶ πῶς ἐκαλεῖτο, μικρὰ ὁμῶς σκεφὴ πιθανὸν πολλὰ νὰ φέρῃ εἰς φῶς, ἐξάγουσα τὰ ἐνιαχοῦ ἡμιεχώστμένα μάρμαρα καὶ διευθετούσα ἐν σχεδίῳ κανονικῶ πολλοὺς ἄλλους κατὰ χώραν κειμένους λίθους.

Ταῦτα ἐν σημειώτεσιν ὅσα κατὰ τὴν Ἐπαρχίαν Ἠλείας εὑρον ἄξια λόγου, ὧν τινε χρῆζουσιν ἰδικιτέρως σπουδῆς, ἀπαιτούσης καὶ χρόνον ὅσον δυστυχῶς δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν μου. Διὸ ἀρκοῦμαι νῦν εἰς τὰς σημειώσεις ταύτας, δι' ὧν εἰκονίζονται σημειᾶ τινε τῆς ἐπαρχίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀρχαιολογικὴν ὄψιν, μελλόντων νὰ σημειωθῶσιν ἐν δέοντι καὶ πάντων τῶν ὑπ' ἄλλας ὕφεις ἐνδιαφερόντων ἐν τῇ ἐρευνῇ χώρας τινὸς ζητημάτων.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ